
Radawa, st. 8, gm. Wiązownica, woj. podkarpackie, AZP 101-84/11

Informator Archeologiczny : badania 34, 116-117

2000

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Jeden obiekt, odkryty w północnej części wykopu, to prawdopodobnie relikw domostwa. Jego strop, odsłonięty tuż pod warstwą próchniczną, miał kształt nieregularny, w kilku miejscach nienaturalnie postrzępiony, co można uznać za rezultat niszczącego działania orki. W obecnym stanie zachowania obiekt miał wymiary 3,10 x 3,20 m. W jego profilu wyróżniono dwie warstwy: ceglastej polepy o miąższości do 20 cm oraz szarobrunatnej ziemi tworzącej w części środkowej obiektu nieckowate przegłębienie dochodzące do głębokości 90 cm od powierzchni wydmy. W wypełniku obiektu wystąpiła znaczna ilość ceramiki naczyniowej.

2) Cmentarzisko kultury grobów kloszowych. We wschodniej części wykopu, na głębokości około 35 cm, pojawił się zarys dużego, grubościennego naczynia glinianego o średnicy 30-34 cm. Był to silnie uszkodzony przez orkę grób ciałopalny podkloszowy. W całości zachowała się tylko przywylewowa (do 9-12 cm wysokości) część klosza. Dokoła niego leżały ułamki grubościennych naczyń, pod nim znajdował się płaskawy kamień o wymiarach 30 x 25 x 12 cm. Na płaskiej powierzchni kamienia prawdopodobnie stała popielnica, po której zachowały się fragmenty. Przepalonych kości ludzkich było niewiele, większość wystąpiła w górnej części obiektu. Grób ten był jedynym relikwem cmentarzyska kultury grobów kloszowych. Ponieważ pojawił się on blisko wschodniej granicy wykopu, można liczyć się z tym, że dalsze groby znajdują się na wschód od eksplorowanego w 2000 r. obszaru. Jednak nie można wykluczyć i tej możliwości, że cmentarzisko zostało całkowicie zniszczone przez nowożytną orkę. Przemawiałaby za tym niewielka głębokość zalegania pochówków.

3) Ślady osadnictwa kultury przeworskiej. Z osadnictwem tej kultury wiąże się kilka drobnych fragmentów naczyń cienkościennych. Znalezione je w różnych punktach wykopu. Obiektów nieruchomych wiążących się z tą kulturą nie zarejestrowano. Utrudnia to określenie charakteru osadnictwa przeworskiego, na podstawie cech materiału ceramicznego natomiast można go datować ogólnie na okres wpływów rzymskich.

4) Ślady osadnictwa nowożytnego. Na powierzchni wydmy i w warstwie próchnicznej, którą tworzył sypki drobnoziarnisty piasek o zabarwieniu szarobrunatnym (miąższość 20-25 cm), wystąpiły liczne, lecz na ogół silnie rozdrobnione ułamki nowożytnej ceramiki naczyniowej. Ich obecność jest niewątpliwie rezultatem rolniczej eksploatacji terenu stanowiska w ciągu kilku ostatnich stuleci.

Dokumentację badań oraz pozyskany materiał zabytkowy złożono w Muzeum Mazowieckim w Płocku.

Przewiduje się kontynuację badań.

Police Średnie, st. 13, gm. Kościelec, woj. wielkopolskie, AZP 58-44/92

patrz: środkowa, młodsza i późna epoka brązu

RADAWA, st. 8, gm. Wiązownica, woj. podkarpackie, AZP 101-84/11

- osada z okresu neolitu-epoki brązu (?)
- cmentarzisko kultury pomorskiej z okresu halsztackiego
- cmentarzisko kultury przeworskiej z okresu rzymskiego (B2-C1-C2?)

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone od 17 lipca do 29 sierpnia przez Grzegorza Kieferlinga (autor sprawozdania, Muzeum Archeologiczne w Krakowie). Finansowane przez Podkarpackiego WKZ. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 835 m².

Celem prac w 2000 r. było określenie zasięgu stanowiska i przebadanie jego partii w związku z zagrożeniem działalnością poszukiwaczy militariów. Odkryto 15 grobów ciałopalnych (groby nr 22-36) oraz znaleziska luźne.

Groby nr 29 i 32 są grobami niedawno obrabowanymi.

Groby nr 22 oraz nr 25-28 to groby częściowo zniszczone. Grobem popielnicowym jest grób nr 31, jamowymi: nr 23, 25-27, 34 i 35. Groby nr 22, 30 i 36 należy określić jako groby popielnicowo-jamowe. Zniszczony grób nr 28 jest grobem jamowym lub popielnicowo-jamowym.

Na podstawie wyposażenia grobowego możliwe jest określenie grobów nr 30 i 36 jako grobów męskich, a grobów nr 22, 23, 24, 27 i 35 jako kobiecych. Grób nr 33 jest prawdopodobnie grobem podwójnym, zawierającym pochówki mężczyzny i kobiety.

W skład wyposażenia grobów męskich wchodziła broń i oprządzenie jeździeckie (miecze, tarcze, groty, ostrogi), narzędzia i przybory (noże, krzesiwa, krzemienie). Elementami wyposażenia grobów kobiecych były narzędzia i przybory (noże, noże prostokątne, przęśliki, szpila tordowana), przybory toaletowe (grzebień), klucze i części skrzynek oraz ozdoby (bransolety, paciorki i zawieszki wiaderkowate). W grobach męskich i kobiecych odkryto części stroju (zapinki, sprzączki, okucia końca pasa), pierścienie żelazne, okucia i ceramikę. Poza obiektami grobowymi znaleziono części stroju (zapinki i ich fragmenty, sprzączki, pierścienie?, zawieszki wiaderkowate), okucia, gwoździe i nity żelazne, części skrzynek, grociki (?), fragmenty grzebieni, fragment naczynia brązowego, przęślik oraz stopione szkło i najczęściej ceramikę. Stanowisko ma dużą wartość poznawczą. Jest ono narażone na rabunek.

Materiały i dokumentacja są przechowywane w Muzeum w Jarosławiu.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Roczniku Przemyskim”.

Badania będą kontynuowane.

RĄB, st. 3, gm. Przdkowo,
woj. pomorskie,
AZP 10-40/73

- cmentarzysko grobów skrzynkowych kultury pomorskiej z okresu HaD/wczesny okres lateński

Badania wykopaliskowe prowadzone przez mgr. Mirosława Fudzińskiego z Muzeum Archeologicznego w Gdańsku przy współpracy grupy młodzieży z IX Liceum Ogólnokształcącego im. Józefa Piłsudskiego w Gdyni. Finansowane przez Generalnego Konserwatora Zabytków w Warszawie. Czwarty sezon badań. Zbadano powierzchnię na obrzeżach stanowiska liczącą około 4 arów.

Nie natrafiono na żadne obiekty. Niewielką ilość materiału zabytkowego odkryto na powierzchni badanych arów. Cmentarzysko można datować na przełom okresu HaD/wczesny okres lateński.

Dokumentacja i materiały znajdują się w zbiorach Muzeum Archeologicznego w Gdańsku.

Badania zostały zakończone.

Rogowo, st. 23, gm. Lubicz,
woj. kujawsko-pomorskie,
AZP 38-45/107

patrz: młodszy okres przedrzymski - okres wpływów rzymskich

ROŻNIATÓW KOLONIA,
st. 10, gm. Uniejów,
woj. łódzkie, AZP 60-46/14

- punkt osadniczy subneolityczny (?)
- ślady osadnictwa kultury trzcinieckiej z wczesnej epoki brązu
- osada kultury łużycko-pomorskiej
- ślady osadnicze z okresu wczesnego i późnego średniowiecza

Wykopaliskowe badania ratownicze na trasie przebiegu autostrady A2, przeprowadzone od 5 lipca do 10 sierpnia przez mgr. Agnieszkę Przybył (autorka sprawozdania) i mgr. Bartosza Józwiaka (Instytut Prahistorii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu). Finansowane przez Agencję Budowy i Eksploatacji Autostrad.

Przebadano łącznie 74 ary, na których zarejestrowano i udokumentowano 140 obiektów (81 jam, 53 dołki posłupowe, 6 skupisk ceramiki), z których 16, dzięki uzyskanym materiałom zabytkowym, udało się wstępnie datować (kultura łużycka/kultura pomorska). Pozyskano 2708 fragmentów ceramiki,